

De zucht van de oude boom.

Zacht waait de wind door de groene bladeren van de oude boom.
Die gedoemd is te sneuvelen onder de bijl van de houthakker.
Honderd jaar stond hij er, en gaf zijn zuurstof aan de mensheid.
Triestig laat hij z'n takken hangen, en zucht; voor nog hoelang;
Smekend kijkt hij ten hemel. Hij heeft nog geen zin te gronde tegaan.
Maar de dag komt nader en nader, en dan is het plots met zijn bestaan gedaan.

Francine Bonami